

МОЈАТА ГЕНЕРАЦИЈА УЧЕНИЦИ ВО ОСНОВНОТО УЧИЛИШТЕ КИРИЛ ПЕЛЧИНОВИЧ ВО ЛЕШОК

Моето Прво училиште во Лешок, зградата на старото Школо изградена 1929 година

Оваа 2019 година се навршуваат 70 години од раѓањето на децата-ученици од Мојата Генерација, кои се родивме 1949 година во Лешок.

Мојата Генерација деца родени 1949/50 во Лешок за прв пат почнавме да одиме во училиште и станавме првачиња во Школската 1956/57 година, освен 5 деца кои почнаа да учат во учебната 1955/56 година.

Во 2016 година се навршија 60 години од запишувањето во прво одделение во септември 1956 година и по тој повод на ден 26 август 2016 година ја одржавме и Првата средба на Генерацијата во Лешочкиот манастир.

Во 2017 година се навршија 60 Години од завршувањето на првото одделение од нашата Генерација и по тој повод на 26 Август 2017 година, ја одржавме Втора средба на нашата генерација, исто така, во кругот на Лешочкиот манастир.

Во учебната 1956/57 година, па, се до учебната 1959/60 година учевме од прво до четврто одделение во зградата на старото училиште, кое го викавме Школо.

Зградата на Школото е изградена во 1929 година, а свечено е отворено 1932 година и првата генерација ученици од Лешок, Слатина и Варвара почнале да учат во новата зграда во учебната 1932/33 година, за што имам внесено фотографија во предходниот поднаслов.

Во старата зграда на Школото се држи редовно настава со до 2006 година односно до учебната 2005/2006.

Во 2001 година поради воениот конфликт и раселените лица беше отежната наставата и во септември 2001 година учеа само три деца.

Од учебната 2006/2007 година учениците основно училиште почнаа да учат во Лешок во новоизграденото училиште, кое беше донација од Норвешка.

Зградата на старото Школо од 2006 до денес 2019 година никој не ја користи и истата е оставена на забот на времето и постојано се руинира.

Би сакал да напоменам дека иако зградата е стара и има многу оштетувања, надлежното Министерство за просвета на Република Македонија не вложува доволно средства за реновирање и одржување. Кога се случија воените дејствија во 2001 година зградата уште повеќе се оштети и денес, 2019 година е во крајно жална состојба.

Во периодот од 2002 до 2005 година Здружението ЛЕШОК од Скопје, покрена иницијатива со проект старата зграда на Школото во Лешок да се адаптира и пренемени во Музеј на Долни Полог, кој би бил деловница-испостава на Музејот на Тетово и тетовскиот крај. Но, оваа идеја не се реализира. На Петата средба на Генерацијата, која ќе ја организираме на 22 август 2020 година, ќе предложам да формираме Иницијативен одбор за реновирање на старото Школо и иницирање идеја истото да се пренамени во Музеј на Лешок и Долни Полог, при што, се надевам дека ќе наидеме на одобрување и подршка од учениците од Мо-

јата генерација, како и на многу генерации од Лешок, пред и после Мојата генерација.

Сметам дека Музејот на Тетовскиот крај треба да направи проект, со кој оваа зграда ќе се адаптира и пренамени во Музеј на Лешок и Долни Полог, кој би бил посетуван од илјадниците посетители (ученици, туристи и верници од земјата и странство), кои го посетуваат Лешочкиот манастир.

За оваа цел Музејот на Тетовскиот крај треба да достави барање до Општината Теарце и до Министерството за култура на Македонија, за да ја префрли сопственоста од Министерството за просвета на име на Министерството за култура и потоа да може Музејот на Тетово како сопственик да изготви проект и да бара да му се одобрят средства за реновирање на зградата и да се формира деловница- испостава на Музејот од Тетово.

Училиштето во Лешок имало во својата историја неколку имиња. Во српско време после Првата светска војна се викало: Школа Цара Лазара, за време на Втората светска војна со бугарската фашистичка окупација имало друго име и мене не ми е познато, а после ослободувањето се именува во Основно училиште Кирил Пејчинович и тоа име го има се до денес, 2019 година.

Во старата зграда на училиштето учеле 74 генерации (од 1932 до 2006 год.) на деца-ученици од Лешок, а тута многу години учеле и деца од Слатина и Вравара. Во учебната 1999/2000 година, поради реновирање на зградата на Осмолетката во Теарце, учениците од македонските паралелки од селата Теарце, Глоги, Отушиште цела учебна година учea во Школото во Лешок.

Во ова Школо учеле и генерацијата на татко ми Живко Спироски, чичко ми Слободан Спироски, сестра ми Милица Спироска (маж. Трпеновска), брат ми Мирко Спироски, братучетка ми Рада Спироска (маж. Тодоровска) и братучедот Борчо Спироски, братучедите Стојан Спироски, Петре Спироски и Владо (Ладе) Спироски, со кои живеевме куќа до куќа, како и многу други деца од нашиот род Лалошои, но, и од другите родови.

Од Мојата генерација деца родени во Лешок, а кои учевме во ист клас од право до четврто одделение бевме 30 деца. Бројот на децата-учениците не е константен во сите четири години и има миграција. Овој број од 30 деца-ученици се зголемува со децата на милиционерите и со дојдени деца од другите села (Варвара, Слатина, Брезно), но, се намалува со деца-ученици кои се отселуваат во Тетово, Скопје и Белград.

Во спомен на моето прво Школо, на моите први учители и мои соученици, јас напишав две книги, од кои првата е оваа книга (извор: ред.бр. 64).

Кои биле ученици од нашата Генерација, со кои сме учеле во Школото во Лешок или кои се отселиле, бидејќи не располагавме со дневниците од тоа време, го утврдив со увид во *Три фошографии*, во кои сме сликани, јас, со моите соученици од нашиот клас во Основното училиште во Лешок, кога бевме *Второ, Треето и Четвртото* одделение, а кое го внесувам во едно од нередните поглавија.

Лешок, 22 Јули 1924, Игумен Сава, учители Трпо Онуфриевски, Вукашин Пеќанац и др. учители

Лешок, Март 2010, Зградата на старото и новото училиштето Кирил佩јчинович, Лешок/ фото:М.С./